

vort Lands klimatiske Forhold og Jordbundsbestaffenhed, og at man blandt alle Hygieinikere ikke vil finde en Eneste, der tør paastaa, at Kirkegaarde af en saadan Bestaffenhed som vore, der for Størstedelen ere anlagte i en kompakt Lerjord, stemme med Hygieinens Krav og Hensynet til Befolkningens Sundhed.

I Betragtning af det Ovenanførte tillade vi Undertegnede os at henvende os til det høie Thing med Anmodning om at ville støtte Forening for Ligbrænding i dens Bestræbelser for at gjøre Ligbrænding til en i Danmark lovlig tilladt Handling.

E. Reiff,
Prof.

F. Levison,
Dr. med.

Goos,
Prof.

John Forbæch,
Grosserer.

S. Sommerfeldt,
Kapt. i Ingenieurkorpsen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren og Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

6. Andragende fra Seem Sogneraad om nærmere Lovgivningsbestemmelser angaaende det 5aarige Ophold som Betingelse for Forsørgelsesret. (Indbragt den 29de November 1882 ved Folkethingetsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busk).

De faktiskke Omstændigheder, der ligge til Grund for Andragendet, ere følgende. Arbeidsmand Peder Poulsen Christensen er født i Seem Kommune, men har i flere Aar opholdt sig andetsteds, navnlig i Vester Enge under Obbekjær Kommune. Da hans fra-separerede Hustru ifjor blev tagen under midlertidig Fattigforsørgelse i Sorjens, opstod Spørgsmaalet, hvor Manden havde sit Forsørgelshjem. Seem Kommune gjorde gjældende, at Byrden maatte paahvile Obbekjær Kommune, hvor Christensen havde haft sit Ophold i omtrent 10 Aar, altsaa henved det Dobbelte af den Tid, der ifølge Lovgivningen udtræves for at blive forsørgelsesberettiget. Fra den anden Side indvendtes herimod, at Opholdet dog ikke var af en saadan fast Bestaffenhed, at det kunde siges at begrunde Erhvervelsen af et nyt Hjem; vel havde Christensen, naar han ikke var paa Arbejde som Allynestrøger i andre Kommuner, været tilhuse hos en Familie i Vester Enge, men han havde ikke her haft nogen Bolig staaende til sin Raadighed, hvortil han efter For-godtbefindende kunde vende tilbage, og da han ei heller andetsteds havde erhvervet sig et fast Hjem, formentes det, at han maatte betragtes som en Person, der havde ført et omflakkende Liv, og hvis Forsørgelse altsaa paahvilede Jødekommunen. Amtet sluttede sig til denne Opfattelse og paalagde ved Resolution af 17de Juni f. A., som senere er bleven stadfæstet af Indenrigsministeriet, Seem Kommune at overtage Forsørgelsen af Christensens Hustru. I det Andragerne — som lægge Vægten paa, at den paagjældende Person faktisk i flere Aar har boet hos en Familie i Obbekjær Kommune uden anden Afbrydelse end den, hans Erhverv som Arbeidsmand medførte, og altid, efter at have været paa Arbejde andet Sted og haft midlertidigt Ophold hos Arbejdsgiveren, er vendt tilbage og er bleven modtagen i Vester Enge — bestride Rigtigheden af den trufne Afgjørelse, fremhævede, at Lovgivningens Regler om nyt Forsørgelshjemms Erhvervelse ved et 5aarigt Ophold ville blive illusoriske, naar den Kommune, hvor den Paagjældende er født, men ikke i mange Aar har opholdt sig, skal vedblive at hefte for hans Forsørgelse, naar den ikke ligefrem kan føre Bevis for, at han har haft en kontraktmæssig Ret til det Hjem og det Ophold, han faktisk har haft i en anden Kommune gennem et langt længere Tidsrum end 5 Aar. Man henstiller derfor til Lovgivningsmagtens Overveielse, om der ikke maatte findes Anledning til at træffe nærmere Bestemmelser angaaende dette Punkt.

Da en muligvis urigtig Anvendelse af de almindelige Regler i et enkelt foreliggende Tilfælde ikke kan begrunde Nødvendigheden af Lovforandringer, og da iøvrigt Spørgsmaalet om Betingelserne for Erhvervelse af Forsørgelsesret vil blive Gjenstand for Overveielse under den forestaaende Reform af Fattiglovgivningen, gjør Udvalget ingen Indstilling.